

Kl. 19:52

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Jeg har sagt flere gange, at det ikke var rigtigt at gå i krig i Irak, men at beslutningen var rigtig. Og det er en beslutning, som vi i Dansk Folkeparti uden tøven ville træffe igen under de samme omstændigheder. Det er et noget kryptisk svar, og det vil jeg prøve at forklare.

Som politiker er man nødt til at agere på baggrund af de informationer, man har til rådighed, og det, man har til rådighed, er dels erfaringen om et bestemt emne, dvs. den historiske viden, og dels det, man kan kalde nuets oplysninger – hvad ved vi lige nu og her? Hvad ved vi i det øjeblik, hvor vi skal træffe en væsentlig beslutning, der betyder, at danske soldater bringes i livsfare?

Det ville være skønt, hvis man som politiker – eller i andre af livets forhold i øvrigt – inden man traf beslutninger, havde kendskab til alt det, der efterfølgende kommer frem, og så at sige var i stand til at agere i bagklogskabens lys, som nu med invasionen i Irak.

For 4 år siden hørte vi alle USA's Colin Powell i FN dokumentere, at Saddam havde massødelæggelsesvåben, og at han stadig var i ledtog med terrororganisationer. Med Saddam havde vi 35 års smertelig erfaring. Vi vidste således, at Saddam var en gangster, der havde kørt sit land i sæk, indhyldet sit land i et ufrit mørke, og vi vidste, at han havde foretaget etniske udrensninger af det kurdiske folk, havde udslettet hele landsbyer, og vi vidste, at han havde ladet det regne med missiler ned over israelerne og var parat til at gøre det igen. Og så havde vi Powells sikre informationer. Det var altså ikke noget, vi troede, det var noget, vi vidste. Og vi agerede på den baggrund, ikke mindst fordi Saddam gennem 12 år havde leget kispus med våbeninspektørerne og nogle måneder forinden, i december 2002, havde fået det sidste ultimatum fra FN's Sikkerhedsråd. Løbet var kørt for Saddam, og han måtte standses.

Mange måneder senere stod det så klart, at der ingen masseødelæggelsesvåben var, og at Saddam ikke stod i ledtog med terrororganisationer. På det tidspunkt var Iraks infrastruktur ødelagt, og diktaturets system lå heldigvis i ruiner. Friheden og mulighederne bankede nu på for det irakiske folk efter 35 års mørke. Og terroristerne vejrede morgenluft. Hvad skulle vi i en sådan situation have gjort? Skulle vi være taget hjem igen? Vi havde sagt A, og så måtte vi nød-

vendigvis også sige B. Det forstod FN's Sikkerhedsråd og gav et urokkeligt mandat til de frie allierede – det mandat, som igen og igen fornys.

Det værdsætter de kræfter i Irak, som er lykkelige over at være sluppet for Saddam efter 35 år. Vi løb ikke fra ansvaret, vi gjorde derimod det, som vi nødvendigvis måtte gøre. Invasionen af Irak var en helt rigtig beslutning, som vi uden tøven ville gentage under de samme omstændigheder. I Dansk Folkeparti fortryder vi ikke. Vi bakkede op om beslutningen, og det gør vi stadig uden vaklen. Regeringen gjorde det, den følte og vidste var det rigtige på det tidspunkt, den traf beslutningen. Og Danmarks stolthed, vore dygtige soldater, har gjort et helt igennem fantastisk arbejde.

Beslutningsforslaget her er en opfordring til en bureaukratisk, dyr og unødvendig foranstaltning til noget, som uafhængige og dygtige samtidshistorikere allerede er i fuld gang med. Derfor vil vi afvise forslaget.

Kl. 19:56

Formanden:

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 19:56

Frank Aaen (EL):

Når vi nu hører, at Dansk Folkeparti er kommet til den konklusion, at det var forkert at gå i krig, men at beslutningen var den rigtige, kan jeg virkelig ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke er enig i, at der skal laves undersøgelser. Altså, jeg mener: Hvordan kunne man komme til at træffe en forkert beslutning – sådan som det efterfølgende har vist sig at være? For det er jo klart, at hvis det var forkert at gå i krig, var beslutningen jo også forkert, selv om Dansk Folkeparti dengang var overbevist om, at den var rigtig. Hvorfor vil Dansk Folkeparti så ikke være med til en undersøgelse?

Kl. 19:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:56

Søren Espersen (DF):

Enhedslisten er begünstiget af, at de aldrig træffer forkerte beslutninger, for de træffer aldrig nogen beslutninger. Så derfor kan man jo altid være sikker på, at det er det fuldstændig rigtige, man nok ville have gjort i bagklogskabens lys. Det er det, jeg vil hævde er forskellen mellem Enhedslisten og andre ansvarlige partier i Folketinget.